

Mieczysław Góra

Barkowice Mokre, pow. Piotrków Tryb.

Informator Archeologiczny : badania 8, 119-120

1974

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

BARANÓW SANDOMIERSKI, pow. Tarnobrzeg   Muzeum Okręgowe
Stanowisko 1   w Rzeszowie

Badania prowadziła Anna Szalapatá. Finansowało Muzeum Okręgowe w Rzeszowie. Pierwszy sezon badań. Osada z okresu wpływów rzymskich.

Stanowisko położone jest na polach ornym, w odległości około 500 m na południowy-zachód od centrum miasteczka, po prawej stronie rzeczeki Babulówki - w odległości 120 m od jej wahu przeciwpowodziowego oraz około 500 m na południe od Zamku.

Badaniami objęto północno-zachodnią partię osady położoną na nieznanym piaszczystym wzniesieniu oraz przylegający do niej od tej samej strony dawny teren zalewowy Babulówki. Znaczna część osady zniszczona została wkopami współczesnymi.

Na terenie zalewowym w czarnym ilastym podłożu wystąpiła dość duża ilość materiału ceramicznego z okresu wpływów rzymskich oraz niewielkie ilości żuźla, polepy i kości zwierzęcych.

W części terenu właściwej osady przebadano 8 obiektów, z których jeden /nr 8/ był obiektem o przeznaczeniu niewątpliwie produkcyjnym.

Inwentarz ruchomy stanowi znaczna ilość ceramiki /w tym fragmentarycznie zachowane naczynia grafitowane/, żuźel żelazny, fragment szpilki żelaznej, kilka fragmentów nie określonych przedmiotów żelaznych, kości i zęby zwierzęce. Ponadto stwierdzono polepę i węgiel drzewny.

W obiekcie nr 8 natrafiono na dużą ilość żuźla żelaznego w przypadkowym układzie w przemieszaniu z polepą. Jak wykazała analiza chemiczna wykonana przez Laboratorium Chemiczne Zakładu Badawczo-Doświadczalnego Huty Stalowa Wola, nie jest to typowy żuźel, przypomina raczej ubogą rudę żelazną /stosunkowo wysoka zawartość żelaza, a niska zawartość wapnia/. Stanowi prawdopodobnie topik albo pozostałość rudy po redukcji żelaza.

Osadę można datować na podstawie ceramiki na wczesny okres wpływów rzymskich.

Nie planuje się dalszych badań.

BARKOWICE MOKRE, pow. Piotrków Tryb.   Muzeum Archeologiczne
i Etnograficzne w Łodzi

Badania prowadził mgr Mieczysław Góra. Finansował WKZ w Łodzi. Trzeci sezon badań. Osada z okresu późnorzymskiego i wczesnośredniowiecznego.

Prace były kontynuacją badań rozpoczętych w latach 1970 i 1972. Prze-

badano przestrzeń 6,5 ara. Odkryto na przestrzeni około 40 m fragment długiego rowu, głębokości 160 cm od powierzchni ziemi i szerokości 6 m. Zamykał on półkolistą od zachodu wysoki cypel, na którym usytuowano osadę. Odkryte na obrzeżach rowu znaczne ilości węgla drzewnych sugerują istnienie tam konstrukcji drewnianych - być może obronnych. W wypełnisku rowu znaleziono duże ilości ułamków naczyń glinianych z okresu wczesnego średniowiecza /VI-X w./, kości zwierzęce, polepę oraz nieokreślony przedmiot żelazny.

W bezpośrednim sąsiedztwie rowu, po jego zachodniej stronie natrafiono na dwie prostokątne chaty /półziemianki/ z okresu późnorzymskiego /IV w./ o wymiarach 2 x 3 m oraz 3,5 x 5 m. narożniki tych chat dochodziły do omawianego rowu, nie tworzyły one jednak z nim stratygraficznego załączenia. W obrębie chat znaleziono liczne ułamki naczyń glinianych o znacznej przeładze naczyń grubych, ręcznie lepionych oraz ułamki naczyń o powierzchni czarnej lśniącej, następnie trzy przesiłki gliniane, rozcieracz kamienny do żarna, węgle drzewne i kości zwierzęce. W chacie nr 1 odkryto ponadto dwa potłuczone naczynia gliniane, ręcznie lepione.

Kilkanaście metrów na zachód od rowu, w części północno-zachodniej cypla odkryto trzy kolejne paleniska /nr 3, 4 i 5/, pochodzące z okresu wczesnego średniowiecza /VI-X w./. Paleniska te zawierały spaleniznę, przepalone kamienie, kości zwierzęce, polepę oraz ułamki naczyń glinianych.

Duża część materiału ceramicznego pochodząca z rowu i plaenisk była ręcznie lepiona i górą obtaczana. Niektóre fragmenty naczyń pokryte były ornamentem rytym w postaci linii falistych, żłobków dookołnych, kropek, kresek itp.

Badania będą kontynuowane.

BRODNO, pow. Sroda Śląska
Stanowisko 3

Katedra Archeologii
Uniwersytetu Wrocławskiego

Badania prowadzili mgr K. Bykowski /autor sprawozdania/, dr B. Czerska, dr S. Pazda, mgr J. M. Burdukiewicz pod kierunkiem doc. dr. hab. J. Kaźmierczyka. Finansował "Hydroprojekt", Oddział we Wrocławiu. Pierwszy sezon badań. Osada ludności kultury przeworskiej z okresu późnolateńskiego i wpływów rzymskich i z wczesnego średniowiecza.

Stanowisko położone jest na niewielkim wzniesieniu leżącym nad starym korytem Odry, około 1,6 km na północny - wschód od Brodna. Przebadano obszar o powierzchni 18 arów, odkrywając ponad 90 obiektów kultury przeworskiej i kilkanaście z wczesnego średniowiecza. Odkryto również dwa groby